

MAP7 met goede bedoelingen, maar de praktische uitvoering baart zorgen

Als landbouwer sta je elke dag met je voeten in de realiteit: de grond die je bewerkt, het weer dat je niet in de hand hebt, en de koeien die niet wachten op een nieuw decreet om mest te produceren. Toen MAP7 werd goedgekeurd in december 2024, klonk het als een stap vooruit: een mestbeleid dat waterkwaliteit en landbouwzekerheid zou verzoenen. Maar nu we bij het begin van het mestseizoen zitten en MAP7 inhoudelijk stilaan duidelijker wordt, voelt het op het terrein als een extra lading regels, papierwerk en beperkingen op een bedrijf dat al op de toppen van z'n tenen loopt. Goede bedoelingen zijn mooi, maar als de praktische uitvoering knelt, wat blijft er dan over van dat mooie plan? Juiste dosis en mestsoort, juist tijdstip, juiste techniek en plaats en een "lichter" teeltplan: dat klinkt logisch. Wie wil nu geen efficiënter mestgebruik of schonere water? Maar in de praktijk bots je al snel op de grenzen van wat haalbaar is, vooral in de gebiedstypes 2 en 3 met heel strikte (lagere) mesttoedieningsnormen en de bufferstroken. Drie tot vijf meter langs waterlopen

waar je niet mag bemesten of gewasbeschermingsmiddelen gebruiken. Op papier een simpele regel, maar op bijzonder veel kleine percelen, met kronkelende slootjes en kleine hoekjes, is dat een puzzel die tijd en opbrengst kost. In gebiedstypes 2 en 3 met nitraatgevoelige teelten zoals aardappelen wordt de lat nog lager gelegd. Begrijpelijk vanuit milieuoogpunt, maar hoe compenseer je dat als je gewassen minder voeding krijgen en het rendement daalt? Dat blijft een werkpunt voor het Overlegorgaan MAP.

Dan heb je ook nog de administratieve kant. De mestbankaangifte was al geen pretje, maar met MAP7 lijkt het alsof er nog een schepje complexiteit bovenop werd gedaan. Nieuwe regels voor precisiebemesting, aangepaste uitscheidingscijfers voor melk- en zoogkoeien, verplichte begeleiding als je nitraatresidu te hoog is, het houdt niet op. Landbouwers willen ook wel investeren in een kantenstrooier of andere technieken, maar die kosten ook wel wat. Voorlopig zien we vooral extra uitgaven, geen vergoedingen voor opbrengstdervingen waar geen foute handelingen gebeuren op het veld. Wat landbouwers nog het meest frustrereert, is het gebrek aan flexibiliteit. MAP7 versoepelt de kalenderlandbouw een beetje, maar dat mag geen doekje voor het bloeden worden. Het weer laat zich nog steeds niet sturen door een decreet, en als de mest niet op het juiste moment kan uitgereden worden omdat de regels te streng zijn, verliezen we efficiëntie. De natuur is onvoorspelbaar, zoals de overvloedige neerslag, overstromingen van eind 2023 en begin vorig jaar nog maar eens bewezen hebben. Ook dit decreet blijft er van uitgaan dat we het weer wél onder controle hebben. Droogtes of extreme neerslag moeten nog steeds opgenomen worden als bijzondere omstandigheden waar men rekening mee houdt bij de toediening van mest, de evaluatie van de waterkwaliteit en stikstofresidu na de teelt.

Begrijp het niet verkeerd: iedere landbouwer wil zijn verantwoordelijkheid nemen. De waterkwaliteit verbeteren is ook in hun belang. En ja, de sector heeft stappen gezet sinds MAP6. Maar MAP7 vraagt wel érg veel, zeker als je bedenkt dat de industrie en niet-aangesloten rioleringen ook meer dan een beetje hun duit in het nitraatzakje doen. Waar blijft hun aandeel in dit verhaal? Het blijft oneerlijk aanvoelen dat de landbouw telkens de zwaarste lasten dient te dragen, terwijl het draagvlak, waar iedereen de mond van vol heeft, erodeert door de extra regeltjes.

MAP7 moet ook werken in de praktijk, niet alleen op papier. Geef meer duidelijke, haalbare richtlijnen in plaats van een kluwen van voorschriften. Investeer als overheid mee in betaalbare technieken en beloon wie het goed doet. En vooral: luister naar ons, de mensen op het veld. Want als dit plan écht resultaat wil boeken, kan het niet zonder de landbouwer. Nu voelt het te vaak als een opgelegde last, in plaats van een kans om samen vooruit te gaan. MAP7 mag dan een trendbreuk zijn, zonder praktische slagkracht dreigt het eerder een breuk met de boer te worden.

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.

#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

V.U.: Hendrik Vandamme, Industrieweg 53, 8800 Roeselare-Beveren | T 051 26 08 20 - info@absvzw.be - www.absvzw.be.

Redactie 'De Drietand': drietandmagazine@absvzw.be of T 051 26 08 29

**ALGEMEEN
BOERENSYNDICAAT**
met verstand van boeren
Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

**ADVIESBUREAU
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT**
Luw adviespartner
Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

**VROUWEN VAN HET
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT**
Boerinnen met verstand van boeren
Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

NAC Nationaal Agrarisch Centrum
partner in agrovorming
Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

**BABS
BOEKHOUDBUREAU ABS BV**
boekhouding met gezond verstand
Brusselsesteenweg 467 | 9090 Melle
Tel. 09 252 28 26
info@b-abs.be

JABS
voor landbouw met toekomst
Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | jongabs@absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. 015 45 12 28 | Fax 015 45 12 08

 /ABSvzw

 @ABSvzw